

Jeg vil bede udenrigsministeren bekræfte, at vedtagelsens formulering er i harmoni med og dækker det, der står i det trykte manuskript, vi har fået delt rundt, på side 7, nederste halvdel. Her nævnes det, at en del af grundlaget for NATO's løsning af kriseopgaver uden for eget område skal være tilstrækkelig international legitimitet, typisk i form af et mandat fra FN.

Det siges videre, at spørgsmålet må håndteres fleksibelt på grundlag af en konkret vurdering i hvert enkelt tilfælde, og at NATO-landene ikke bør fraskrive sig muligheden for at hjælpe andre, f.eks. ud fra humanitære grunde, som vi har set det i Kosovo. NATO og Danmark har behov for fleksibelt at kunne vurdere hver enkelt situation, både hvad angår spørgsmålet om det legale grundlag for ikke-artikel 5-operationer, og hvad angår spørgsmålet om, i hvilket geografisk område NATO skal kunne agere.

Det er magtpåliggende for mig at få bekræftet, at vedtagelsen, som den nu ligger fra regeringen, er i harmoni med det, jeg har citeret.

Villy Søvnal (SF):

Til fru Helle Degn blot dette, at det er jo rimelig let at argumentere med, at de, der ikke er med på den flugt fra FN-systemet, ikke er fulgt med udviklingen. Jeg ser det som et meget lidt analytisk argument, som slet ikke forholder sig til virkeligheden, og jeg synes, udenrigsministeren er tættere på, når han siger, at det er en vej fyldt af problemer, men at han ikke kan se nogen anden vej. Det er så her, vores opfattelser er forskellige. Men at komme med en flot bemærkning om, at det er forskellen mellem dem, der følger med, og dem, der ikke følger med, synes jeg er lidt nemt.

Jeg synes også, det er nemt i forbindelse med den danske debat. Hvis man kigger på, hvad FN-Forbundet siger – FN-Forbundet, som dog er den danske repræsentation for FN-systemet – advarer de meget kraftigt imod den udvikling, der er på vej. Også fru Helle Degns partifæller i FN-Forbundet siger, at vi hermed er på vej til at ophæve den internationale retsorden. Det kan godt være, det ikke gør indtryk på fru Helle Degn, men jeg synes, det er for let at klare det med en opdeling i nogle, der følger med, og nogle, der ikke følger med. Der er tale om en reel politisk uenighed, og det synes jeg man skulle forholde sig til.

Så blot en enkelt kommentar til udenrigsministeren. Jeg sad og søgte efter de punkter i udenrigsministerens tale, hvor det blev nævnt,

at man principielt kan fravige FN-Forbundet, og det har jo betydning, også fordi det foregår i det danske udredningsarbejde.

Jeg hørte tre principper i udenrigsministerens tale. Det ene var, at hvis man står over for en humanitær katastrofe som i Kosovo, kan man diskutere at bøje folkeretten og se bort fra et FN-mandat. Det andet princip var, at hvis der eksisterer resolutioner, som ikke bliver overholdt, kan man også overveje det, og hertil er der jo det at sige, at det har vi en række eksempler på. Det tredje princip, udenrigsministeren nævnte, var, hvis vi står med en trussel mod sikkerheden i et område.

Der er i hvert fald to af principperne, der vil kunne give anledning til aktivitet en række steder, men jeg vil godt spørge udenrigsministeren, fordi det er den alvorlige del af debatten: Betyder denne søgning efter principper, at udenrigsministeren i det udredningsarbejde, der foregår, ønsker, at man ikke fortsat hopper fra tue til tue og skal tage stilling til en situation, der eksploderer, men prøver at finde nogle principper for, hvornår man kan fravige FN-mandatet? Var det det, der lå i den søgning efter principper?

(Kort bemærkning).

Helle Degn (S):

Beklager at hr. Villy Søvnal ikke helt forstår, når jeg siger, at for mig er det ikke alene argumentation for, om man følger med eller man ikke følger med, der er vigtig. Jeg konstaterer, at SF og hr. Gorbatsjov på et eller andet tidspunkt går i stå i udviklingsprocessen og ikke følger med. Jeg synes reelt, det er en svækkelse af FN, når vi sidder med et Sikkerhedsråd, som træffer 45 beslutninger i enighed, laver 45 resolutioner på Iraksagen uden at have evnen til at følge dem op. Det er en underminering af det, som vi gerne ser, nemlig et aktivt og stærkt FN.

Jeg tror også, det er det, som SF og Enhedslisten gerne vil, men med denne venners opbakning og støtte giver man altså i virkeligheden FN dødsstødet, så det ikke får muligheden for at kunne agere. Når man kan blive enig om at træffe beslutninger, men ikke kan føre handlingerne ud i livet, er det en svækkelse og en underminering af FN, som vi synes det er ærgerligt at være vidne til.

Peter Skaarup (DF):

Ja, grunden til, at jeg tager ordet her i anden runde, er jo, at Enhedslisten også har fremsat et